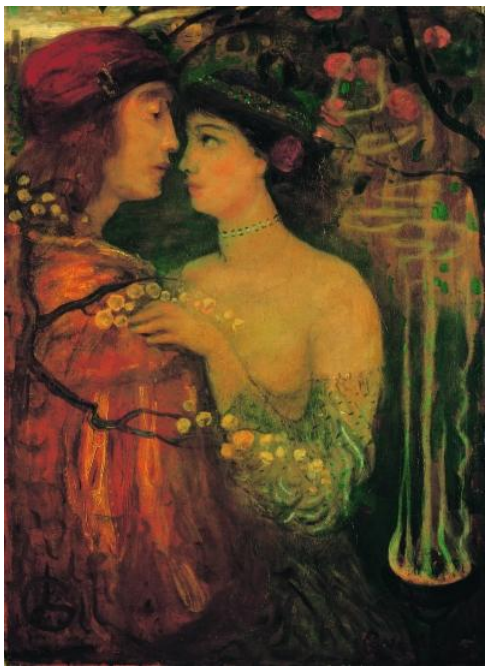
Horváth Péter

A varázsló kertje
/Gulácsy Lajos/

LÁNY A titkodat, varázsló!
VARÁZSLÓ Ne akard tudni, Madamma!
LÁNY Csókomért cserébe?
VARÁZSLÓ Szárnyas oroszlánt, hogy ölebed legyen,
Tengert hajóval, olajfaligetet,
Palotát hetven szobával,
Amit csak álmodsz,
Bármit megteremtek!
LÁNY Tudom, mutattad.
Bámultam csodáit a kertnek,
Mely intésedre nőtt körénk.
A zümmögve *nyújtozó* virágokat,
A lágy füvet, amely
Hódolva hajlik lépteim előtt,
Bármerre járjak is –
Kerítéseden belül.
VARZSLÓ Védi és óvja a kertet,
Rejti irigy szemek elől,
Hogy csak tiéd és enyém maradjon.

Jobb itt nekünk, mint kint,
A rút világban,
Mely a kezdetektől romlik.
Hamis érdekek
torz uralma vezérli
tudatlan lakóit.
E kertben én
Szép, felesleges dolgokat
Gyűjtöttem egybe,
Hogy krőzusuk legyek,
Kedvesem szerelmétől övezve,
Végetlen időkig.

LÁNY Láttam a kéktollú fénymadarat,
Trillázó énekével,
A szelíd vadak gyűrűs szemét,
Vízirózsás tavat, aranyhalakkal,
Békákat élő smaragdból,
Egyszarvú unikornist a parton.
Elég volt.

VARÁZSLÓ Mi más kívánnál?
Főnixet? Néma kentaurokat?
Tetejetlen fát, melynek ágain
A fölső világba érhetünk?
Vagy olyan gyümölcsöt,
Minek íze nektárhoz hasonlít,
S leve az isteni ambróziához?

LÁNY Kóstoltam dús asztalod
gyümölcseit.
A hódoló királyokat
Háborúzni küldted
A mesés Keletre,
Hogy elébem hordják
Messzi kincseit.

VARÁZSLÓ Úgy volt,
S úgy is leszen.
Minden hatalmammal hódolok neked!
Csak teérted, csakis miattad
Mondom ki varázsigémet,
Mely létre támaszt
Minden titkos álmokat.

LÁNY Súgd meg nekem, Varázsló!
Magam szeretnék
A bűvös szó úrnője lenni!
VARÁZSLÓ Hisz így is az vagy!
LÁNY Csókom örökre tiéd lesz,
Ölem szűz selymei közé fogadlak,
Csak add a szót!
VARÁZSLÓ Ne akard elvenni tőlem azt,
Ami vagyok.
LÁNY Szolgád maradok, ígérem.
Azt teszem, amit megengedsz!
Csak egyszer,
Egyetlen egyszer hadd mondjam ki én!
VARÁZSLÓ Ne kérd, Madamma!
Ezer évekig tanultam uralni
Sötét vizeit a létnek.
Láncon tartani a vérkutyákat…
LÁNY Miket?
VARÁZSLÓ Démonok ölebeit, Madamma.
A kétség vért nyáladzó ebeit.
Eleven szíveket zabálnak,
Mégsem laknak jól soha.
Szolgáltam érte az al- és fölvilágokat,
S a kettő közt, sivár sárgolyónknak
Mindenik zugát bejárva haltam érte
Tízezer halált.
Ez itt az Éden.
LÁNY Szeretsz?
VARÁZSLÓ Nekem születtél, és én neked!
Nem kívánok több lenni, mint vagyok.
Nem vágyom hódolatra.
Nem érdekel a bárgyú nép ámuló szava.
Tudósnak mondott elemzők
Elismerése sem hiányzik.
Királyaink lanyha dicséretét
Épp úgy megvetem,
Mint a szabadság csalóka álmát.
Csak téged akarlak bírni,
Végtelen, örökig tartó pillanatra,
Ki magad vagy az eleven csoda,

A szépség…

LÁNY *(nyújtózik)* Satöbbi.
Unom, varázsló.
Elmegyek.

VARÁZSLÓ Hová, Madamma?

LÁNY Kövér fiakat szülök egy érdemtelennek,
Kit először pillantok meg
Kertedből kilépve.

VARÁZSLÓ Ne tedd, szerelmem!

LÁNY Ugyan, miért ne?

VARÁZSLÓ A fiak
Felnőve egymásra törnek,
Győzni akarnak, nem örülni.
Anyjukat épp úgy elfelejtik,
Mint a gyermekálmokat.
Maradj velem!

LÁNY Mondtam az árát.

VARÁZSLÓ Ha megosztanám veled
A titkos, teremtő szó hatalmát…

LÁNY Tedd meg, és ígérem…

VARÁZSLÓ Elhagysz és elfelejtesz.

LÁNY Én? Téged? Soha!
Kinek hinnél, ha nem nekem?
Otthonról szöktem hozzád,
Elhagyva anyámat, apámat,
Öcséimet és a kis húgom,
Csak érted, Varázsló!
Pedig öreg vagy.
Csak látszatra fiatal.

VARÁZSLÓ A szerelemnek nincs kora.

LÁNY Magadra vetted?
Hisz tréfa volt csak.
Ismersz, Varázsló!
Mivel bizonyítsam hűségemet,
És hogy szerelmem csak tiéd lesz,
Senki másé?

VARÁZSLÓ Nos jó, legyen.
Bár tanítómesterem megesketett,
Hogy a teremtő, bűvös igét soha,
Semmiért, senkinek…

LÁNY Mondd, és örökre tiéd leszek!
VARÁZSLÓ Rádeladelansz!
Ezt a szót kell kimondanod
Óhajod után,
S valóra válik, amit kívánsz.
Add hát a csókod!
LÁNY *(megcsókolja)*
VARÁZSLÓ Te édes! Jöjj odébb,
Selyempázsitja vár a szerelemnek…
LÁNY Egy pillanat!
Csak próbát teszek a szóval,
Játékosat.
VARÁZSLÓ A varázslat nem játék, Madamma!
Vigyázz!
Mit megteremtesz, örökre veled marad!
Visszafelé nem működik a mágia.
LÁNY Mit is kívánjak…?
VARÁZSLÓ Szép és haszontalan dolgokat,
Örömöt és derűt…
LÁNY Semmit ne mondj most!
VARÁZSLÓ Csak annyit…
LÁNY *(toppant talán)* Szót se többet!
VARÁZSLÓ De…
LÁNY Rádeladelansz!
No, nézd! Megkukultál?
(nevet) Néma levente!
Édes vagy, hogy így teszed magad!
S ha azt mondanám, ne moccanj többet,
Légy mozdulatlan, mint a kövek?
Azt is megjátszanád a kedvemért?
Rádeladelansz!
Bolond vagy?
Varázsló!
Követelem, hogy mozdulj!
Hallod? Most ölelhetsz!
Tiéd vagyok! Örökre!
Rádeladelansz!

A játék alatt a két szereplő kiléphetett a képből, végére visszatértek, hogy immár örökre ott maradjanak, mozdulatlanul. A képre sötét borul.